

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	6016897795
Dátum vydania rozhodnutia:	13.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6016897795.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí dňa 13. januára 2017 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného B. J. v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie v trestnom konaní, o odvolaní odsúdeného B. J. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. septembra 2016, č. k. 3Ntc/2/2016-151, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. septembra 2016, č. k. 3Ntc/2/2016-151, z r u š u j e vo výroku o spôsobe výkonu trestu.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa odsúdený B. J., nar. X. G. XXXX v K. K., trvale bytom P. C. XXXX/X, L., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, z a r a ď u j e na výkon zvyšku trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „Krajský súd“) rozhodol o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 93 Hv/129/10m zo 14. februára 2011, právoplatný dňa 14. februára 2011 v spojení s výrokom II. rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 34 Hv/19/14g z 18. decembra 2014, právoplatným dňa 23. decembra 2014, tak ako je to v napadnutom rozsudku uvedené a v jeho odôvodnení vysvetlené (teda z hľadiska trestu ide o celkovo trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok). Pre výkon trestu zaradil Krajský súd B. J. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený B. J. odvolanie, doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici 31. októbra 2016.

V odvolaní uviedol, že v Rakúskej republike má väčšiu možnosť sa resocializovať. Pracuje tu ako pomocný automechanik, zarába peniaze, ktoré mu budú potrebné k prepusteniu. Druhým rokom už absolvuje drogovú terapiu. Nachádza sa v oddelení s voľnejším režimom. Taktiež absolvuje nemecký

jazykový kurz, ktorý by chcel dokončiť, pretože po prepustení z výkonu trestu má prácu, kde mu bude nemecký jazyk potrebný. Odsúdený poukázal na skutočnosť, že 14. apríla 2017 má prerokovanie podmieneného prepustenia, kde mu bude na 90% umožnené podmienené prepustenie. V závere odsúdený požiadal, aby mohol trest vykonať v Rakúskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd Krajského súdu v Banskej Bystrici odvolanie podané podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov prejednal a rozhodol o ňom, v zmysle § 29 naposledy označeného zákona, podľa § 518 ods. 4 vety druhej Tr. por., keďže je sčasti dôvodné, avšak z iných, než namietaných dôvodov.

Dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii.

Účelom postupu podľa zákona č. 549/2011 Z. z. (a podkladového Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV) je uznanie a výkon rozhodnutia súdu členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, predovšetkým v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody (pri splnení niektorých ďalších podmienok) do vykonávajúceho štátu odovzdá. Keďže odsúdený B. J. je štátnym občanom Slovenskej republiky a na jej území má obvyklý pobyt, ktorým sa rozumie aj trvalý pobyt, jeho súhlas s odovzdaním na výkon trestu sa v danom prípade nevyžaduje (§ 6 ods. 3 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z.).

Vhodnejšie podmienky na resocializáciu v ústave na výkon trestu v Rakúskej republike uvádzané odsúdeným v odvolaní nezakladajú dôvod, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

V zmysle uvedeného najvyšší súd žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 549/2011 Z.z. nezistil. Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval pri uznaní rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 93 Hv/129/10m zo 14. februára 2011, právoplatným dňa 14. februára 2011, v spojení s výrokom II. rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 34 Hv/19/14g z 18. decembra 2014, právoplatným dňa 23. decembra 2014, v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol, že predmetný rozsudok uznáva a vykoná v časti, v ktorej odsúdenému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Najvyšší súd považuje za potrebné vyjadriť sa k časti výroku rozsudku Krajského súdu, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil odsúdeného B. J. pre výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nakoľko tento nepovažuje za správny.

Podľa kritérií uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., pri ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, je nutné vzhľadnúť aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014).

Nakoľko nie je možné z dostupných podkladov posúdiť, ktorému stupňu strázenia podľa § 48 Tr. zák. zodpovedajú podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným B. J. v Rakúskej republike a ďalšie objasňovanie tejto otázky by bolo zjavne na úkor rýchlosti celého uznávacieho konania, Najvyšší súd z tohto dôvodu zrušil rozsudok Krajského súdu vo výroku o spôsobe výkonu uznaného trestu a sám, v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného, rozhodol o zaradení odsúdeného B. J. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Najvyšší súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. septembra 2016, č. k. 3Ntc/2/2016-146, ktorým rozhodol o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 34 Hv/19/14g z 18. decembra 2014, právoplatný dňa 23. decembra 2014, ktorým bol odsúdenému B. J. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a pre výkon trestu ho zaradil Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti uvedenému rozsudku sa obvinený neodvolal. Vzhľadom na existenciu ďalšieho rozsudku, ktorým bol odsúdenému B. J. uložený trest odňatia slobody, avšak ustanovený iný spôsob výkonu trestu, bude riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom bude odsúdený vykonávať trest odňatia slobody, povinný podať návrh na príslušný súd na určenie spoločného spôsobu výkonu trestov odňatia slobody (§ 407 ods. 3, ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.